

Sygnatura akt VIII Ga 35/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Budzyńska

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym, w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa C. W.

przeciwko K. W. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 października 2013 roku, sygnatura akt V GC 638/13

oddala apelację.

SSO Anna Budzyńska

Sygn. akt VIII Ga 35/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie o sygn. akt V GC 638/13 zasądził od pozwanej K. W. (1) na rzecz powoda C. W. kwotę 9.199,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 28 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwana wniosła apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości oraz zarzucając błędne ustalenie przez Sąd Rejonowy stanu faktycznego sprawy. Skarżąca podniosła, że Sąd pierwszej instancji nie uwzględnił dokonanej przez pozwaną wpłaty kwoty 5.000 zł pomimo tego, że powód w swym piśmie procesowym przyznał fakt otrzymania tej sumy. Zarzuciła, że Sąd nie uwzględnił także podniesionego przez nią zarzutu potrącenia. Wyjaśniała, że powód w maju 2011 r. zlecił pozwanej w formie ustnej uzyskanie możliwości zakupów dla swojej firmy wyrobów węglowych. W tym celu powód dostarczył pozwanej dokumenty firmy. Pozwana wskazała, że za świadczoną usługę naliczyła powodowi wynagrodzenie w kwocie 4.500 zł, którą to kwotę skompensowała z należnością powoda za dostarczony węgiel.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego o tym, że roszczenie powoda zgłoszone w pozwie zasługiwało w całości na uwzględnienie. Słusznie Sąd pierwszej instancji uznał, że żądania tego nie mógł niweczyć podniesiony przez pozwaną zarzut potrącenia jak również zarzut spełnienia roszczenia.

Ponownie należy powtórzyć, że to na pozwanej, jako osobie wywodzącej korzystne dla siebie skutki prawne, spoczywał zgodnie z regulacją art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. obowiązek wykazania swoich twierdzeń co do istnienia wzajemnej wierzytelności przedstawionej do potrącenia jak również udowodnienia faktu zapłaty na rzecz powoda na poczet faktury VAT (...) kwoty 5.000 zł. Pozwana nie sprostała powyższemu obowiązkowi.

Podkreślić należy, że w odpowiedzi na pozew pozwana wskazywała na fakt zaspokojenia w całości roszczenia powoda dochodzonego pozwem poprzez dokonanie zapłaty. W odniesieniu do rzekomej zapłaty pozwana nie przedstawiła jednak żadnych przytoczeń faktycznych dotyczących w szczególności kiedy przedmiotowe wpłaty miały miejsce oraz w jakich kwotach - w sytuacji gdy wpłaty - jak wskazywała pozwana - następowały w ratach. Nie przedstawiła także dowodów mających świadczyć, że dokonała zapłaty.

Dopiero po wskazaniu przez powoda w piśmie z dnia 16.08.2013, stanowiącym ustosunkowanie się do twierdzeń pozwanej, zaprezentowanych w odpowiedzi na pozew, że pozwana dokonała płatności w łącznej kwocie 5.000 zł, lecz na poczet innej należności - pozwana zmieniła swoje stanowisko procesowe - twierdząc, że dokonała jednak zapłaty należności objętej pozwem w części tj. w kwocie przyznanej przez powoda. Trafnie zatem Sąd I instancji uznał, że powyższe budzi wątpliwości co do wiarygodności twierdzeń pozwanej co do spełnienia świadczenia w kwocie 5000 zł.

Pozwana odwołując się w apelacji, iż powód w toku procesu przyznał fakt dokonania tej wpłaty pomija, iż powód zaprzeczył temu aby kwota ta została wpłacona na poczet należności wynikającej z faktury VAT nr (...). Wskazać należy, że powód w swym piśmie z dnia 16 sierpnia 2013 r. wyjaśnił, że wpłacona kwota w wysokości 5.000 zł „, dotyczyła innej operacji finansowej i nie dotyczy tego pozwu” (k. 43). Dodatkowe wyjaśnienia w tej kwestii złożył na rozprawie w dniu 1 października 2013, na którą pozwana mimo skutecznego wezwania jej celem przesłuchania w charakterze strony - nie stawiała się, nie usprawiedliwiając swojej nieobecności.

Reasumując uznać zatem należy, że wobec braku wykazania przez pozwaną, iż wpłacona przez nią kwota w wysokości 5.000 zł została dokonana na poczet roszczenia, dochodzonego pozwem, zaprzeczenia tej okoliczności przez powoda oraz wskazania przez powoda na inną transakcję łączącą strony, dotyczącą zakupu węgla, potwierdzoną - zgodnie z wyjaśnieniami powoda - paragonem fiskalnym i dowodem Wz - zarzut ten nie zasługiwał na uwzględnienie.

Podobnie należało ocenić podniesiony przez pozwaną zarzut potrącenia. Na aprobatę zasługuje pogląd Sądu Rejonowego, iż będące w dyspozycji pozwanej dokumenty w postaci: zaświadczenia dotyczącego powoda o niezaleganiu w opłaceniu składek, zaświadczenia dotyczące powoda o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości, zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON powoda, potwierdzenie zgłoszenia rejestracyjnego podatnika podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego odnoszące się do powoda, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej nie mogły stanowić podstawy do przyjęcia, że strony zawarły umowę na mocy, której pozwana zobowiązała się do pośrednictwa w pozyskaniu nowych klientów. O powyższym nie mogły także przesądzać treści zamówienia powoda do (...) sp. z o.o. (k. 57), jak również pisma z dnia 4 maja 2011 r. (k. 58-59). Co prawda w pismach z dnia 4 maja 2011 r. zawarte jest sformułowanie o przesłaniu przez K. W. (2) z upoważnienia i w imieniu powoda zamówienia do spółki (...) jednakże pisma te nie są opatrzone żadnym podpisem, a więc nie mogą być uznane za dokumenty prywatne, ponadto nie wynika z nich, że to pozwana podjęła jakiegokolwiek czynności na rzecz powoda. Z tych też względów podniesiony przez pozwaną zarzut potrącenia należało uznać za nieskuteczny. Pozwana bowiem nie wykazała faktu zawarcia z powodem umowy, z której wywodziła istnienie swojej wierzytelności wzajemnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację jako bezzasadną.